

Ștefan Vuza: Vrem sa construim o capacitate de productie a energiei din hidrogen la Oltchim, prin Green Deal (interviu)

O capacitate de productie a energiei din hidrogen ar putea fi construita pe platforma Oltchim Râmnicu Vâlcea, în urma unei investitii între 500 de milioane si un miliard de euro, a declarat omul de afaceri Ștefan Vuza, proprietarul combinatului petrochimic, într-un interviu acordat AGERPRES.

Fabrica de hidrogen ar urma sa fie finantata din fonduri europene, prin Green Deal si Fondul de Eficienta Energetica. Acesta ar putea fi un proiect de tara, România urmând sa fie printre primele state din Uniunea Europeana unde ar exista o astfel de capacitate, a precizat Vuza.

Aceasta în conditiile în care la Oltchim exista experienta necesara unui astfel de proiect, aici existând deja un institut de cercetare în hidrogen si criogenie, iar combinatul are inclusiv posibilitatea de a capta dioxid de carbon. Oltchim urmareste sa atraga în proiect si alti jucatori din industria chimica româneasca, precum Azomures, Terapia si facultatile de profil.

"De la Guvern nu vrem nimic, doar sa nu ne împiedice", spune omul de afaceri.

El a vorbit, în interviu, si despre alte planuri ale Oltchim, dar si despre ce ar trebui sa faca autoritatile pentru a îmbunatati mediul de afaceri din România.

AGERPRES: Cum a fost anul trecut pentru afacerile dumneavoastra?

Ștefan Vuza: Anul trecut a început bine, pâna a venit luna martie, cu lockdown-ul. E limpede ca si industria chimica a avut micșorari de capacitate de productie, pentru ca mai departe, clientii nostri, celelalte industrii, metalurgica, industria auto, industria alimentara, si-au redus capacitatile.

Dar în partea a doua a anului industria si-a revenit. Noi suntem un jucator mediu în competitia cu ceilalti jucatori ai Uniunii Europene si, chiar daca ei au fost afectati, vorbim de marii colosi, multinationalele din chimie, noi am gasit un trend si un culoar prin care în partea a doua a anului am mers la capacitate maxima si în acest an, la fel.

Am închis cu un profit foarte bun, 6 milioane de euro net, lucru care ne da perspectiva si pentru anii urmasori sa ne îndeplinim tintele atât de profit, cât si de investitii.

Cum ati reusit? Ce culoar ati gasit?

Nu am gasit ceva specific anume, nu o bresa. Am avut familii de produse pe care a trebuit sa le oprim din productie, iar altele noi, cum sunt dezinfectantii - pentru noi dezinfectantii, chiar daca volumele au crescut, nu sunt produse reprezentative - însa pe linie de polioli, polioli merg mai departe în saltele, în spumele poliuretanice din scaune, automobile, de acasa. Comportamentul cumparatorului s-a stiut ca se va schimba, iar consumul de produse in-house a dus ca cererea de chimicale sa creasca.

Noi, ca urmare, ne-am pozitionat sa livram aceste produse si aceasta fost nisa. Aceasta nisa va continua si în anul în care suntem. Ea nu a crescut substantial, probabil cu 10%, dar a fost suficient ca sa fim într-o zona de echilibru.

Deci pandemia v-a fost cumva favorabila pe partea aceasta.

Și da, si nu. Pentru ca n-am vorbit de sectiile pe care le-am închis sau de problemele salariatilor. Aceste evenimente am reusit sa le depasim cu bine. Echipa de management este noua, începând cu anul 2020, si a reusit, împreuna cu middle managementul, sa implementeze o noua directie.

Mai ales ca Chimcomplex, cu cele doua combinate, cel de la Onesti si cel de la Vâlcea, Oltchim, este strategic cu anumite substante pe care le livram tarii. De exemplu apa este tratata cu substantele active pe care le producem, epurarea apei. 99% din apa acestei tari este ajutata a fi epurata, tratata, apa menajera la fel, mai departe si tarile din zona.

Si atunci noi nu am putut sa ne oprim. Alte combinate chimice si-au oprit activitatea în Europa. Noi am mers flux continuu si suntem la fel, la flux continuu.

Cum arata Oltchimul de acum fata de cel dinainte?

Au trecut doi ani de la fuziune. În 2018, Chimcomplex Onesti a luat un credit de pe piata financiara londoneza si am cumparat toate activele de la Râmnicu Vâlcea, cu 164 de milioane de euro si acum credem ca procesul de fuziune s-a încheiat, cu toate ca doar 80% suntem în tinta, dar e bine. Cele doua combinate sunt într-o sinergie, lucreaza împreuna si am si demarat chiar din primul an programele de investitii necesare. Le stiam din auditurile dinainte de achizitie.

Putem sa spunem astfel ca am investit în primii trei ani 40 de milioane de euro si în acest an, acesta este al treilea, o noua sectie de poliol va fi pusa în functiune, dupa ultimele tehnologii. Mai ales digitalizarea de care vorbeam începem si noi sa o aplicam. Deci este bine, mergem pe culoarul pe care trebuie, investitiile sunt în curs, zona este foarte dinamica si sunt foarte multe oportunitati de a ne dezvolta.

Ce urmeaza?

Noi vrem sa raspundem trendului si solicitarilor Uniunii Europene, este vorba de Pactul Green Deal. Green Deal înseamna capacitati de productie si în zona de chimizare, dar si în celelalte bresle ale economiei care aduc un impact mai mic de CO2 sau care au la baza hidrogenul.

Noi, Oltchim si Chimcomplex, împreuna, având alaturi si Institutul de Cercetari în Hidrogen si Criogenie tot la Râmnicu Vâlcea, vom fi jucatori activi în zona Green Deal-ului. Aici ar fi bine ca si statul român sa sprijine, Bruxelles-ul chiar alocă fonduri. Am gasit multa sustinere din partea oamenilor politici care ne reprezinta la Bruxelles.

Acum este timpul sa si implementam aceasta directie de investitii în instalatii care produc energie din hidrogen. Avem stiinta, o facem si nu este decât o chestiune de timp pâna o implementam. Mai mult decât atât, putem sa si absorbim CO2. Daca alte industrii elibereaza dioxidul în atmosfera si produc acel efect de sera, noi, prin tehnologii, îl absorbim în acesti poliol, lucru care este deosebit de benefic si foarte interesant. Am fi printre primele doua companii din Uniunea Europeana care am face acest lucru.

Mai mult decât atât, suntem pe locul trei daca vorbim de reciclarea deseurilor chimice. Peste 1.200 de tone de acid clorhidric este adus în combinat si reciclat, iar România este pe locul trei în UE la acest domeniu, cu toate ca în alte domenii, pe mediu, suntem criticati de Uniunea Europeana.

Deci în anii urmasori stim ce avem de facut, timpul este singurul lucru pe care nu îl stim când vom finaliza, dar directiile sunt foarte clare.

Ce capacitate ar urma sa aiba aceasta fabrica de hidrogen si de unde veti lua banii?

Mediul financiar în România nu este, într-adevar, atât de deschis sau de prietenos cu tehnologiile noi. Mai ales ca industria chimica este complicat sa fie înțeleasa repede. Dar sunt banci de nisa, de specialitate, care înțeleg domeniul. La ele vom apela si ele înțeleg ce înseamna hidroliza apei din care rezulta hidrogenul.

Suntem pionieri în acest domeniu, avem si o licenta. Grupul nostru de cercetare a reusit sa implementeze primul în UE un poliol pe baza de ulei de ricin.

Banii vin si de la Uniunea Europeana si o sa vedem si alte fonduri de investitii care aleg domeniul chimiei, astfel încât România sa fie printre premiantii acestei noi directii: energie din hidrogen si amprenta de CO2 sa scada foarte mult.

Veti depune un proiect la Bruxelles?

Da, vom depune trei, dar unul este foarte mare si ar fi bine ca toata lumea sa achieseze. Noi l-am numit proiect de tara si îl vom prezenta Guvernului saptamâna viitoare, pentru ca si institutetele trebuie sa participe, si mediul academic. Este vorba de aproape un miliard de euro investitii, la fel cum s-a întâmplat si în cazul Institutului de Energie Atomica de la Magurele.

La fel si noi acum, pe hidrogen, împreuna cu ceilalti jucatori din economie, putem face ca România sa fie un pionier în domeniul energiei provenite din hidrogen si, bineînțeles, în domeniul CO2-ului.

Deci de la Bruxelles este cea mai mare speranta. Apoi, probabil ca si jucatorii locali.

Când ar putea fi gata?

Ceea ce se stie astazi, în februarie 2021, este ca strategia este elaborata, deci stim directia. Normele metodologice, cum se vor aloca si în ce anume este dispusa Uniunea Europeana sa cheltuie cele 8 miliarde de euro pe zona de chimizare, apoi mai sunt si banii din Fondul de Eficienta Energetica. Normele apar în vara, iar noi lansam proiectetele împreuna cu ceilalti jucatori, facem un fel de cluster. Nu se judeca la fel ca la fondurile europene, din capitalele fiecărei tari, ci separat. Este un dosar de proiecte.

Eu cred ca România are aici prima sansa, pentru ca avem aceasta experienta. Combinatetele au 60 de ani fiecare. Institutul este aici, piata este aici, nu vad cum am putea sa nu fim printre câștigatorii acestor fonduri, dar trebuie într-adevar si o sustinere politica pentru ca este si o competitie de imagine si de atitudine a tarii.

Ce fel de sustinere asteptati de la Guvern?

Vedeti... e chiar foarte simplu. Nu avem nevoie aproape de nimic, numai sa nu ne împiedice. La fel cum si situl de la Magurele a reusit sa depuna dosarul, a fost sprijinit cumva, dar totusi banii sunt de la Bruxelles. Dar tot e bine ca ei sa înțeleaga. Repet, cu cine am vorbit când s-a elaborat strategia Uniunii Europene, toata lumea a zis "Veniti, depuneti si voi un dosar la Bruxelles. Nu sunt multi jucatori din România care au curajul acesta. Ar fi bine si îl sustinem. Deci toti decidentii politici de acolo au zis "Sunteti eligibili, sunteti unul din jucatorii importanti, haideti sa o facem". Cred ca trebuie doar un spirit de echipa lansat, iar competitia va fi cu ceilalti jucatori, cu BASF, cu Dow Chemicals si alti jucatori din afara UE.

Am vorbit si cu reprezentanta noastra de la Bruxelles, am vorbit si cu deputatii pe care îi avem acolo. Lucrurile sunt în linie dreapta. Nu ne trebuie, repet, o sustinere, ci doar o prezentare mai tehnica, lucru pe care noi nu îl stim, am fi pionierii României care am depune un dosar de peste 500 de milioane de euro, de pâna în un miliard de euro, asa cum am amintit.

Astfel ca dorim ca si alti jucatori din chimie sa vina alaturi de noi sa facem acest cluster si învatam cu totii cum se creioneaza un dosar ca sa fie câștigător.

Ce sanse de reusita dati acestui proiect?

110%. Asa cum am vorbit de masa atomica a clorului, 170%. Ține doar de noi. Mie-mi place sa muncesc si echipa mea, la fel, este foarte doritoare sa avem rezultate, trebuie sa învingem.

Cum vedeti mediul de afaceri din România din acest moment?

Ca orice societate, are plusuri si minusuri. S-a schimbat, lucrurile merg înspre bine, noua generatie își pune

amprenta si se observa unele accelerari. Dar cutumele trecutului înca ne tin înfrânati în a face pasi mult mai puternici. De exemplu, mediul politic se ferește în continuare de a se etala sau de a se asocia în parteneriate publice private cu firme, pentru ca media, din care faceti parte, judeca: daca a facut înseamna ca a câstigat ceva, daca n-a facut înseamna ca este incompetent.

Realitatea este ca trebuie neaparat ca mediul de stat si cei privati sa lucreze împreuna. Aceasta criza sanitara a impus aceasta noua regula a jocului, pentru ca altfel nu esti competitiv. Practic, Guvernul nu are de facut decât sa copieze si sa aplice pachetele de masuri, ideile, programele, din celelalte tari ale UE, sa le aplice si în breslele noastre, altfel jucatorii ramân în urma.

De exemplu, daca jucatorii din UE primesc sapte pachete, atunci si jucatorii de aici trebuie sa primeasca acele sapte pachete, la aceleasi valori. Însa noi aici suntem putin în urma, iar acest decalaj ar putea duce la o descalificare. Deci foarte multi jucatori din România, pe diferite bresle, în competitia directa cu cei din UE, care au sprijin, cred ca vor disparea, pentru ca viata e ca în jungla, mai ales daca esti în criza, cum este aceasta sanitara, iar fiecare se retrage în cochilia lui si actioneaza instinctual. Deci aici cred ca Guvernul ar trebui sa ajute mediul, dar nu trebuie sa faca nimic în plus decât ceea ce li se ofera competitorilor din UE.

Sa se uite la ce fac alte Guverne?

Bineînțeles ca trebuie adaptate la specificul românesc. Dar UE are 842 de masuri, iar noi avem 12. Deci foarte putine. În domeniul industrial înca impactul nu se vede, dar daca în urmatorul an noi nu sprijinim economia la fel, atunci în urmatorii trei ani veti vedea ca dispar bresle întregi.

Daca ati fi premier, care ar fi primele masuri pe care le-ati lua?

Nu daca as fi, nu vreau sa fiu niciodata premier. Ce i-as recomanda premierului.

De ce nu ati vrea?

Nu ma pricep la politica, nu am acea empatie, pentru ca spun lucrurilor pe nume si cred ca s-ar supara foarte multi, atunci eu ramân aici si de aici o sa ies la pensie, din chimie.

Mediul politic a început într-adevar sa fie mai profesionist decât acum 10 ani, 20 de ani si cred ca își merita locul multi dintre cei care sunt acolo. Însa mecanismul este gripat sau cel puțin asa se vede din unghiul nostru de vedere.

Cred ca ceea ce ar putea face sau ar trebui sa faca un premier este sa faca o analiza si sa stabileasca în ce excelam noi în România, unde avem asi competitivi, în ce bresle, în ce industrii, în ce domenii. Un singur premier a facut acest lucru pâna acum - si cred ca am avut 20 de când avem premieri liberi - un singur premier a facut acest lucru în urma cu peste 10 ani, astazi este guvernatorii bancii, de atunci nu s-a mai vorbit de o strategie: unde sa investim si unde sa nu investim. Pentru ca niciun Guvern din nicio tara nu are bani pentru toate domeniile.

Deci întâi sa facem o analiza: pe acestea zece suntem cei mai buni. Apoi, doi: nu doar sa le oferim pachete ca în UE, dar sa vedem cum putem fi diferiti. Ungaria face acest lucru, Polonia face acest lucru, Germania la fel.

România a ales, în ultimii zece ani, o politica liberala, sa nu se implice, lasa forte vazute si nevazute ale pietei sa actioneze. Cine supravietuieste, bine, cine nu, nu. Acest lucru se întâmpla într-o economie corecta, fara crize, dar criza aceasta sanitara a aratat ca fara interventia statului nicio economie, nici cea a SUA sau a Chinei nu supravietuieste. Deci statul trebuie sa intervina, trebuie sa ajute, dar pentru ca nu are resurse nelimitate trebuie sa ajute breslele unde stim sigur ca vom fi premiati.

Acesta este un sfat pentru ca Guvernul actual a venit pentru un trend bun, am înțeles ca patru ani nu mai sunt alegeri si speram ca asa va fi si atunci are timp sa impuna un pachet coerent, logic, chiar daca la început doare, dar are timp ca acest pachet sa aiba si rezultate.

Nu-i poate multumi pe toti.

Nici nu ne pricepem la toate. Nu facem avioane noi. Știti ca am avut o firma, dar am avut si de calculatoare la Timisoara, nu facem nici calculatoare, dar anumite bresle unde avem expertiza eu zic ca acolo merita...

Care sunt acestea? Puteti sa îmi dati câteva exemple?

Cred ca daca ati venit în chimie, e limpede ca o sa vorbesc despre ceea ce ma pricep, dar nu e vorba de chimie, ce are o logica, chimia este breasla care este la începutul lantului economic, iei materiile prime care sunt în tara si prin chimizare le oferi tuturor, ca industriei metalurgice, ca industriei alimentare, deci tuturor le oferi produse chimizate.

Decât sa importi, mai bine le produci în aceasta tara si România avea aceasta expertiza, respectiv aveam 74 de combinate chimice acum 30 de ani, au mai ramas 14. Produceam chimicale si exportam de 36 de miliarde de euro, acum importam 8 miliarde de euro chimicale. Economia a ramas la fel, dar e bine ca aceste produse, daca ai materii prime, sa le chimizezi. Este foarte simplu, pe o scara de la 1 la 10 chimia garantat intra, si nu o spun eu subiectiv fiind nu, ci o spune Uniunea Europeana care la fel are 28 de membri si 17 dintre ei au declarat chimia ca breasla strategica.

Deci domeniul strategic pe care o investesc, o protejeaza si o fac sa fie functionala pentru ca ea da mai departe de lucru pe orizontala tuturor celorlalti. Bineînțeles ca ceilalti 11 jucatori nu au chimie ca sa vorbim de toti 28 din Uniunea Europeana. Deci chimia imposibil sa nu fie acolo, la fel cum si apa, industria apei sa nu fie între breslele pe care trebuie sa fim atenti, sa le protejam si sa avem o oarecare independenta. Practic, criza Covid-ului asta ne-a învățat: sa avem fabricatii de produse vitale în tara ta, ori nici masti nu avem, nu? Asta e o masca a noastra, fabricata de noi, si ar fi bine ca multe din produsele pe care astazi le importam de la mari jucatori, cum e China, si acesta este mecanismul de rezilienta la care face apel UE si noi chiar putem prin rezilienta sa dam drumul la capacitati de productie în România pentru ca infrastructura exista.

Nu avem autostrazile, dar infrastructura de logistica pentru un combinat, nu neaparat chimic, si metalurgic, si în industria auto... Ati vazut stirile, industria auto - 500.000 de masini s-au vândut anul trecut, s-au produs în România anul trecut. Pe vremea lui Ceausescu abia se ajungea la 100.000. Deci stam bine. România merge bine. 500.000 de masini e foarte bine.

Și cum sa ajute statul aceste domenii strategice?

E atât de simplu. Daca am fi singuri ar fi mai greu pentru ca am fi subiectivi, dar daca am copia ce a facut Ungaria pentru tara ei, Polonia pentru tara ei, atunci niciun politician nu ar fost judecat ca a fost subiectiv si ca a tras focul la oala lui. Ci simplu, daca spunem ca chimia în cazul de fata este strategica ne uitam la toti ceilalti jucatori, ce au facut ceilalti jucatori?

De exemplu, energia. Avem momente în care România are cea mai scumpa energie din Uniunea Europeana. Este inadmisibil o tara care are si hidro si termo si atomic, fata de Ungaria care nu are nimic, sa fie energia în Ungaria cu 20% mai ieftina decât aici? Gazul sa fie în Belgia cu 30% mai ieftin decât în România, care are gaz? Deci din sistem, din complicatii, aici si guvernul nu are chiar toate pârghiile, complicatiile sunt pe multe planuri, dar daca doreste cu adevarat sa faca economia competitiva e atât de facut. Oferă aceleasi conditii de competitie acestor jucatori. Eu sunt în zona asta de atlet care m-am pus la start, dar uite ca pornesc cu 100 de metri mai în spate, am gazul mai scump decât ceilalti care proceseaza gazul ca si mine, am energia mai scumpa si nu pot sa fac fata la o competitie foarte, foarte dura.

Deci sunt simple sfaturile: hai sa vedem ce au facut celelalte tari si sa îmi publice ca nu este ajutor de stat, ci este o declaratie. Mie îmi plac sarmalele si fac sarmale. E declaratie. Eu vreau sa sprijin industria aceasta, exact, la vedere, cu legislatia pe masa, încât orice jucator poate achiesa la noul domeniu unde s-a declarat ca avem interes si

strategie. Deci politicienii își pot lua sfaturile foarte simplu din media, ce au facut celelalte tari în domeniile în care noi excelam.

Da, nu trebuie acum sa inventeze apa calda. Spuneti-ne câti angajati sunt la Oltchim acum si care sunt planurile privind politica de personal.

În cele doua combinate avem 2.000 de angajati directi si indirecti sunt înca 5.000 de salariati. Oltchim e denumirea combinatului de la Vâlcea si asa va ramâne, Chimcomplex e denumirea combinatului de la Onesti, el e chiar mai mare ca suprafata si ca instalatii decât cel de la Vâlcea. Pe amândoua le dezvoltam în paralel, sunt investitii la Onesti în o fabrica de clorura de calciu cu o capacitate de patru ori mai mare decât a capacitatii actuale si bineînțeles la Vâlcea, unde avem o familie în plus de produse cum este cea a poliolilor, în afara de oxoalcool, cea a poliolilor unde vom lansa în acest an o fabrica moderna, de care cred ca toti chimistii sunt mândri, mai ales cei care au pasiunea aceasta si o sa o dam si publicului sa o vada cum arata o fabrica de ultima strategie, astfel încât în anul viitor noi o sa avem capacitatea de la 120.000 de tone sa ne apropiem spre aproape 200.000 de tone de poliolii. Poliolii sunt diversi. Sunt peste 1.000 de variante de poliolii, nu mai intram sa va explic ce înseamna pentru cei care ne asculta, dar pentru chimisti este suficient.

De asemenea, închiderea energetica, o sa avem o fabrica de DOTP, dioctil tereftalat, si mai sunt înca trei directii care ramân deocamdata pe masa, discrete, întâi sa le putem realiza. Uitati cum este si cel cu hidrogenul, care fiind un proiect de tara, eu cred ca ajungem si la un miliard de euro daca si ceilalti jucatori doresc sa vina sa depunem dosarul împreuna, va fi o reusita.

Care sunt ceilalti jucatori?

Institutul de Hidrogen, am vorbit cu Universitatea din Bucuresti si cu decanatul si cu Facultatile de Chimie, în Asociatia noastra mai este si Azomures, mai este si Terapia, fiecare ia câte o bucatica pentru fiecare stie sa faca câte ceva. Noi facem doar substanta activa, adica substanta de baza, fiind o industrie mare, dupa care sunt alti jucatori din chimie, care le prelucreaza. De exemplu industria farmaceutica este dupa noi si atunci putem ajuta si industria farmaceutica, de exemplu hipocloritul care merge mai departe la dezinfectati sau alcoolul izopropilic care merge iar la dezinfectanti, dar de folosinta umana, sunt alte fabrici. Ei sunt tot împreuna cu noi, împreuna vom face o asociatie, adica suntem, dar acum vom face o asociatie pentru a depune un dosar care are sens, ca sa fi producatorul din interiorul UE al acestor substante finale sa nu mai importam în viitor în alta criza Covid sau cum se va numi ea.

Mai exista chimisti în România?

România este fericita posesoare a unui aparat de învățământ puternic, 17 facultati de chimie înca mai sunt în aceasta tara de stat, nu mai vorbim de cele private, comparând cu tarile din jur care au câte o facultate si mai avem 11 institute de cercetari, avem si 22 de licee de chimie, chiar daca o mare parte dintre studenti nu sunt atât de pasionati, cu siguranta cei care sunt si statistica arata ca mereu 10% din orice breasla sunt talentati si au si o pasiune de asta si urmeaza, își cheltuie viata, si-o investesc într-un domeniu fix cum este chimia, ei sunt foarte buni, suntem multumiti de ei.

Bineînțeles ca trebuie sa îi si atragem, pachetele noastre nu sunt ca cele din Occident, foarte multi români care lucreaza, care au lucrat si la Oltchim, Oltchim avea înainte 10.000 de salariati acum mai are doar putin peste o mie, Oltchim având 80% din sectii în conservare. Noi acum vrem sa dam drumul la aceste sectii din conservare, cum este cea de PVC, policlorura de vinil din care se fac toate elementele de constructii de la geamuri pâna la tevile de plastic pe care le stiti si acest proiect este în graficul nostru sa-i dam drumul cu etilene si propilene care vin din verde, adica nu mai vin din fractii octanice, ci vin din zona verde ca sa mergem pe directia Green Deal-ului si atunci chimisti avem.

Unii care vor sa se întoarca, specialisti din strainatate si ei sunt buni pentru ca trebuie sa vezi mai multe combinate ca sa ai o parere autorizata, nu sa stai toata viata într-un singur combinat sau în doua, trebuie sa le vezi, trebuie sa

interactionezi, sa fii în asociatii si aici cred ca România sta bine, avem, pai daca au mai ramas doar 14 platforme chimice din 74, va dati seama ca nu e de lucru pentru câta forta de munca de specialitate am avea.

Dar speram ca sa mai dam drumul si alte capacitati împreuna cu cine doreste, ca noi avem un timp limitat, nu putem face mai mult decât sa ne facem în propria casa cât mai bine si sa dam drumul la toate instalatiile.